

Maatte disse Linier formaae at give endog kun et lidet Stod fremad til en saadan Virksomheds Begyndelse.
d. 10de Februar 1839. s r g h.

Efterskrift. Jeg har i denne Afhandling nærmest taget Hensyn paa Skolevæsenets Tilstand i Kongeriget Danmark, men da dets Indretning ogsaa i Slesvig er grundet paa de samme Principer, skjøndt disse her ikke ere saa consequent gennemførte, kan med saa Undtagelser det Sagte gjælde ogsaa om Skolerne i den dansk-talende Deel af denne Provinds. Hvorledes det staaer til i den Deel af samme, hvor Underviisningen er tydsk, veed jeg ikke, men har ingen Grund til at formode, at Tilstanden der skulde være bedre. Loven er jo idetmindste den samme.

Blandinger.

Gammel Retspleie. Efter de gamle Sveitserlove blev dobbelt Ægtefælskab straffet derved, at den skyldige Deel blev haffet itu og hver af Ægtefællerne tilfjættet en Deel deraf. I Polen bleve Vagtalere dømt til at fryde paa alle Fire og saaledes $\frac{1}{4}$ Time uafbrudt gøe som en Hund. Under Karl V blev denne Straf ogsaa fastsat men snart igjen affkaffet, da den forstyrrede „den fyrstelige Rolighed“, idet man hver Morgen, saalænge Kettergangen varede, hørte en uafslædelig fleerstemmig Gøen. Dgsaa imod Soiin, som havde ædt Børn udøvedes Criminal-Justits.

En Lærd Strid. En Doctor i Lægekunsten og en Doctor i Lovkyndigheden stredes om deres videnskabelige Rang. — „Min er den ældste,“ sagde Juristen, „thi Cain slog Abel ihjel, og dette var det første Kriminaltilfælde.“ — „Ganske rigtig“, svarede Lægen, „men ældre er endnu ei Ribbeens Borttagelse af Adams Side thi dette var den første Operation.“

Nyheder.

Kjøbenhavn, den 12te Marts. Dampskibet „Dronning Marie“ vil, til stor Fordeel for Handelen, nu ad Nare vedblive at gaae mellem Kjøbenhavn og Stettin, da der paa Opfordring af dette Skibs Agenter, hos Kjøbmændene og Mæglerne hersteds ved Subscription er indkommen mere, end der i saa Henseende begjæredes, nemlig over 2000 Rbdlr.

d. 15de. I disse Dage er der begaaet et skrækkeligt Mord paa Opsynsmand ved Tugt- og Forbedringshuset Svend Olsen af Marsfangen N. Smidt fra Slagelse. Han havde først bibragt ham et Snit for paa Halsen med en bred og for Enden tilspidset Brødkniv, og da forfulgt den Ulykkelige og bibragt ham flere Stik, hvoraf især et nær Nygraden skal have foraarsaget Døden. Olsen blev bragt paa Hospitalet, hvor han døde i forgaars Morges. Forbryderen var for et Aar siden bleven sendt hertil fra Slagelse og har allerede udholdt et Aar af de to, hvortil han var idømt til Forbedringshuset. (Berl. Tid.)

— I blandt de Reisende, som i den senere Tid have besøgt vort Land, er en Engländer Edward Wilson Landor, der i sine „Adventures in the North of Europe“ omtaler sit Ophold her paa en Maade, som vilde gjøre os ondt, hvis man ikke tydeligt kunde skjønne, at han kom hertil uden at kjende vor Nationalitet. I blandt andet, som han omtaler ufordeelagtigt, er vor Arme, der, „uagtet Handelen for dens Skyld forsommes i Danmark“, og uagtet Kongen skænker den sin Opmærksomhed, alligevel ei kan faae et ordenligt Udseende.“ Forfatteren vil indrømme os ligesaa meget „Nød“, som andre Tropper; men han finder vore Soldaters Manerer „medfødt forkeerte“ og deres Udseende „laot“, og at al Exerfits intet hjælper: „Det er ligesom at hamre paa koldt Jern.“ Deres „slæbende, skjodesløse Gang“, „krumme Knæ“, „stirkkaarne Figur“ og „ringe Høide“, bringe En snarere til at lee, end til at føle Agtelse for dem.“ Forfatteren erklærer, at han ei ønsker at finde eller jage efter Feil; og efter hans Mening skulde vi blot stole paa vort Søværn og opmuntre Handelen. Den bedste Opdagelse, Forfatteren gjør, er dog denne, at de Danske, hvis alvorligere Uroligheder skulde udbryde, ifølge Sagtyndiges Mening, vilde befindes at være: **meget vilde Barbarer!!**

d. 18de. Frue Kirke har nu modtaget Thorvaldsens Kristusfigur samt 10 af Apostelfigurene i Marmor. De ere alt opstillede, og man kan ogsaa, inden Kirken aabnes til Gudstjeneste, nemlig Palmesøndag, vente den midlertidig opstillede Døbefond ombyttet med den Thorvaldsenske, forestillende en knælende Engel, der bærer Døbekaret. For at hine Figurer i deres hvide Stikkelse desto bedre kunne træde frem for Diet, vil man give den nederste Deel af Bæggen, imod hvilken de staae op, fra Gulvet indtil Villerne, en guulagtig Leerfarve. Naar man betænker, hvormange ufattelige Kunstskatte, Frue Kirke alt eier i de omtalte Figurer og Johannesgruppen i Forgavlen, og hvor mange den endnu fra Thorvaldsens Mesterhaand kan vente at komme i Besiddelse af, saa tør man maaskee nok sige, at den vil være den Kirke i Europa, der i religiøst Billedhuggerarbejde har den største Rigdom at fremvise. Og vil allerede den loffe Fremmede til os, hvad vil da skee, naar det Thorvaldsenske Museum engang i Tiden bliver aabent? (Berl. T.)

— Ved at omtale Beretningerne om de Bandsidte og de forskjellige Midler, som anvendes til at samle Bidrag til at lindre deres Nød, heder det i norske Aviser: Opfordring til at abonnere her i Norge vilde uidentivolt have modt levende Deeltagelse, dersom der just ikke for Diebliffet i vort eget Land gaves saa mange nærmere og vistnok haardttrængende Gjenstande for Medlidenshed i de Byggers Beboere, hvis Kornavl har sleet Feil i saa mange Aar efter hinanden. De Danske have en ikke ringere Fordeel i denne Tid af de høie Kornpriser, hvis Virkning maa strække sig til næsten ethvert Menneske i det Land hvor Korn er Hovedbringelsen. Norge har derimod i Vinterens mislige Fiskerier et Tab mere at bære end det allerede har faaet af Frostarene. (Berl. Tid.)